

Til lovforslag nr. L 272. Betænkning afgivet af Arbejdsmarkedsudvalget den 17. juni 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til arbejdsministeren, som denne har besvaret dels skriftligt, dels i samråd. Udvalget forudsætter, at arbejdsministeren besvarer de resterende spørgsmål inden lovforslagets 2. behandling. En række af udvalgets spørgsmål og arbejdsministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Arbejdsmarkedsnævnet for Århus Amt,
Det Tværfaglige Ledighedsudvalg,
En gruppe arbejdsløse, SiD Brønderslev,
Foreningen af Husholdnings- og Håndarbejdsskoler,
Frederiksborg Amt,
Håndværksrådet,
LO-Aalborg,
Magistrenes Arbejdsløshedskasse i Danmark,
Murerarbejdsmændenes Fagforening,
Randers Kommune,
Restaurations- og Bryggeriarbejder Forbundet,
Tværfagligt Ledighedsudvalg, Frederikshavn og
Ældre Sagen.

Der er af arbejdsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

I forbindelse med arbejdsministerens ansættelse af regionschefen efter § 55, stk. 2, i nærværende lovforslag, er det naturligt, at arbejdsministeren forud herfor indhenter en udtalelse

fra Arbejdsmarkedsrådet og Landsarbejdsrådet samt hører de kollegiale organer om, hvor regionschefen skal gøre tjeneste.

I L 274 er det forudsat, at Landsarbejdsrådet nedsætter et arbejdsudvalg til varetagelse af rådets opgaver vedrørende arbejdsløshedsforsikringen, således som Landsarbejdsnævnet har gjort det efter de hidtidige regler. Regeringen har på baggrund af drøftelser med Landsarbejdsnævnet vurderet, at der kan være behov for, at arbejdsløhedskasserne er repræsenteret i Arbejdsudvalget. Landsarbejdsrådet har derfor ved nedsættelsen af Arbejdsudvalget mulighed for at sammensætte udvalget på en anden måde end rådet.

Regeringen finder endvidere, at styringen af arbejdsmarkedsindsatsen bør gøres til genstand for en vurdering, når der efter to år er indhøstet erfaringer om styringen.

Arbejdsministeren har for så vidt angår udfaldsproblemet oplyst følgende:

Ledige, som falder ud af dagpengesystemet, og som ikke er berettiget til kontanthjælp, vil kunne modtage andre former for hjælp efter den sociale lovgivning.

Ifølge bistandsloven har kommunalbestyrelsen pligt til at yde rådgivning og vejledning til personer med problemer.

Endvidere vil der kunne ydes hjælp til revalidering efter § 43, når en person med nedsat erhvervsevne efter en konkret vurdering har brug for revalideringshjælp for at kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet. Hjælp til revalidering er uafhængig af formueforhold og ægtefællens indtægter. Hjælpen kan ydes til omskoling, optræning eller uddannelse. Det må

formodes at en stor del af de personer, der falder ud af dagpengesystemet, vil være berettiget hertil.

Endelig vil nogle af de personer, der »falder ud« efter 2. delperiode, kunne ansøge om og være berettiget til førtidspension. Betingelserne for at få førtidspension er, at erhvervsevnen er varigt nedsat, og at det ikke er muligt at iværksætte foranstaltninger, der mere varigt kan forbedre erhvervsevnen. Inden der indstilles til pension, skal revalideringsmulighederne være søgt afprøvet.

Ledige, som falder ud af dagpengesystemet, men som ikke er berettiget til kontanthjælp, vil ikke kunne modtage tilbud om aktivering ifølge forslag til lov om kommunal aktivering. Ovennævnte gruppe af ledige vil delvis være omfattet af forslag til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik for så vidt angår aktiveringsredskaberne, men ikke ydelserne og rettighederne. Arbejdsministeriets satspulje ville kunne anvendes i forbindelse med at sikre aktive-ningstilbud til denne gruppe.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet betragter regeringens samlede økonomiske udspil som en helhed. Da Det Konservative Folkeparti og Venstre er modstående af regeringens samlede plan, vil de to partier stemme imod alle regeringens lovforslag, uanset at partierne ville kunne støtte enkelte af lovforslagene, hvis de ikke indgik i den fremlagte helhed. Nogle af lovforslagene har partierne ved tidligere lejligheder selv fremlagt, men i helt andre sammenhænge.

Regeringens samlede økonomiske plan består af tre elementer: Nye offentlige udgifter, ændringer i dagpengesystemet og omlægning af skattesystemet. Samlet lægger disse tre elementer op til en ny kurs i den økonomiske politik, som har en forkert ideologisk drejning og er økonomisk uansvarlig.

For det første har regeringen foreslået nye offentlige udgifter på 11-12 mia. kr. i 1994. Re-

geringen har dermed brudt de sidste 10 års stramme udgiftspolitik og har sat kursen mod nye udvidelser af den offentlige sektor.

For det andet indebærer den foreslåede skatteomlægning, at det private erhvervslivs kapitalgrundlag i de kommende år vil blive udhulet af avanceskatter på aktier, ejendomme og goodwill samtidig med, at erhvervslivets konkurrenceevne bliver forringet. Boligudgiften for boligejere vil stige, således at de private ejerboliger stilles ringere i forhold til de offentligt støttede udlejningsboliger. Den foreslåede bruttoskat vil forringe vilkårene for ny privat pensionsopsparing.

For det tredje har regeringen fremlagt en arbejdsmarkedspolitik, som slet ikke løser strukturproblemerne på arbejdsmarkedet, men tværtimod cementerer de bestående stivheder og lægger grunden til forøgede udgifter til arbejdsmarkedspolitikken i de kommende år.

Samlet udgør regeringens økonomiske udspil en ideologisk drejning, hvor den offentlige sektor vil vokse kraftigt, medens der bliver lagt større byrder på den private sektor.

Mindretallet finder det aldeles utroværdigt og uansvarligt, når regeringen lover skattelettelser samtidig med, at de offentlige udgifter og underskuddet på de offentlige budgetter vokser.

Den nye kurs mod større offentlige udgifter vil tværtimod udløse store skatteregninger i fremtiden.

Der er enkelte forslag om skattelettelser m.v. i den samlede pakke, som mindretallet ud fra en isoleret betragtning ville kunne støtte.

En ansvarlig økonomisk politik kræver imidlertid, at lettelser og finansiering hører sammen.

Mindretallet er derfor nødt til at se lovforslagene om lettelser og skærper under ét. Da regeringen ikke har taget initiativ til reelle forhandlinger om den samlede økonomiske plan, har mindretallet ikke fået mulighed for at opnå grundlæggende ændringer i regeringens udspil. I konsekvens heraf vil mindretallet stemme imod alle regeringens lovforslag.

Mindretallet stemmer imod regeringens såkaldte arbejdsmarkedsreform, da der ikke er tale om nogen reform. Det er en videreførelse af en arbejdsmarkedspolitik, som har bidraget stærkt til at skabe de strukturelle problemer på det danske arbejdsmarked, der er en medvir-

kende årsag til, at ledigheden permanent har været helt uacceptabelt høj i en årrække.

Regeringens udspil trækker i den helt forkerte retning: Dagpenge-niveauet er alt for højt, og varigheden på over 9 år med mulighed for forlængelse er helt uacceptabel.

Uafhængige eksperter har gentagne gange påpeget, at dagpengeydelse og den lange dagpengeperiode skal ændres for at nedbringe strukturløsheden.

Mindretallet er enig med den nye vismand, professor Torben Andersen, der i Arbejdsgiveren af 8. juni 1993 skriver: »På ydelsessiden indebærer de fremlagte lovforslag så godt som ingen realitetsændringer i forhold til det hidtil gældende system. Med uændrede dagpengeydelse videreføres således de impulser, der udgår fra dagpengesystemet til sammenpresning af lønstrukturen. Dette har negative konsekvenser for beskæftigelsen og for fordelingen af denne.«

Sådan som bruttoskatten er udformet, er det blevet en generel ekstraskat, som mindretallet på enhver måde må tage afstand fra.

Mindretallet beklager også, at tanken om en decentral arbejdsmarkedspolitik reelt er indholdsløs, når op imod 10 af de 12 mia. kr. bruges centralt.

Selv om regeringen har taget nogle elementer fra KV-regeringens planer til en reform af arbejdsmarkedet, har den desværre gjort dette ved at sætte dem ind i en sammenhæng, som ikke skaber den nødvendige dynamik, der er forudsætningen for varig fremgang i beskæftigelsen. I værste fald kan dens kortsigtede løsninger stille sig i vejen for den langsigtede forbedring og dermed gøre ondt værre.

Mindretallet frygter, at flere af regeringens elementer vil bidrage til at forlænge den eksisterende arbejdsløshedskø.

Mindretallet vil derfor stemme imod regeringens forslag og i stedet arbejde videre for en egentlig reform af arbejdsmarkedet og forsæt tage de nødvendige initiativer til en langsigtet forbedring.

Et andet mindretal (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet kan dog stemme for de under nr. 1, 17, 31, 32, 33 og 34 stillede ændringsforslag.

Mindretallet finder ikke, at dette lovforslag opfylder de intentioner, SF har for en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

I lovforslaget er der for få rettigheder for de arbejdsløse. Der er intet til hinder for, at den ene rettighed, de arbejdsløse har i delperiode 1, 1 års aktivering efter en handlingsplan, kan udstrækkes til at gå over 3 år med korte kurser nogle uger ad gangen. Det frygter SF vil ske, fordi der ikke sammen med rettigheden er fastlagt klare retningslinier for, at pengene til opfyldelse af rettigheden er til stede.

SF finder det ligeledes urimeligt, at de ledige kan sendes ud i job af en varighed på 20 timer om ugen, der ikke er til overenskomstlønninger.

Det vil også betyde, at der kommer en gøgeungeeffekt i områder, hvor ufaglærte og korttidsuddannede i forvejen har stor ledighed, fordi der er mange LO-organisationer, der ikke har deltaget i deres overenskomster, hvilket betyder, at mange ikke kan komme i job i deres eget fag.

Det værste er dog, at mange unge nu ikke mere har mulighed for at komme i a-kasse efter et støttet arbejde. End ikke en bestemmelse om første gangs optagelse for unge har regeringen villet være med til. Det er ungdomsfjendsk, når det ses i sammenhæng med, at unge under 25 år heller ikke mere kan få lov at uddanne sig på dagpenge i 2 år.

Det er lykkedes, at redde de mange 50-59-årige, der ellers ville have fortabt deres muligheder for at komme på efterløn, når de fylder 60 år. De kan nu komme enten på overgangsydelse eller delperiode 2. Dette indebærer desværre, at mange vil starte deres efterlønstilværelse på 82 pct.-satsen. Det er ikke lykkedes at få rettet op herpå.

SF har intet imod, at dagpengemodtagere får muligheder for at tjene lidt ved siden af dagpengene.

SF mener, at det er lykkedes at lave et lovforslag, der betyder endnu flere regler og dermed større administrationsvanskeligheder. Således opereres der med både 80 pct.- og 82 pct.-satser i stedet for at forenkle og sige 82 pct. over hele linien.

Det bliver sådan, at to mennesker kan komme til at stå på samme arbejdsplads, den ene på overenskomstløn og således optjene ret til dagpenge, den anden på dagpengesats plus 15

pct. eller på 81 kr. i timen uden at kunne optjene ret til dagpenge. Dette er uforståeligt for folk.

Med hensyn til styringen af dette nye system er SF af den mening, at det skulle være lagt ud til kommunerne. I stedet lægges nu hele planlægningen af, hvad der er råd til at igangsætte over for de ledige, både på dagpenge og for kontanthjælpsmodtagere, over i et tungt partsystem, som indtil dato ikke har været det mest fantasifulde forum til den slags. Det beklager SF. Det er ude i lokalsamfundet, man kender hinanden. Både i fagbevægelse, arbejdsformidling og erhvervslivet har man et godt samarbejde med kommunerne.

På baggrund af ovenstående indstiller mindretallet lovforslaget til forkastelse, men stemmer for de ændringsforslag, der forbedrer lovforslaget.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Fra et overordnet perspektiv forekommer det, at nærværende lovforslag ikke sigter på at reducere ledigheden, men snarere på at fordele den og cementere det offentlige engagement i dagpengesystemet.

Det er nødvendigt at føre en arbejdsmarkedspolitik, der indebærer en større andel af privat finansiering. Dette vil sikre, at dagpengesystemet ikke af sig selv skaber ledighed.

Fremskridtspartiet mener, at der er tale om planøkonomi, når man politisk søger at afgøre, i hvilke sektorer ny beskæftigelse skal forekomme. I stedet for politisk at tage stilling til, i hvilke sektorer ny beskæftigelse skal fremkomme, ville det være rigtigere og økonomisk optimalt, om beskæftigelsen kunne fremkomme i sektorer, der efterspørges, og hvor det kan betale sig at udbyde sin arbejdskraft.

Det fremgår af lovforslaget, at regeringen forestiller sig, at sort arbejde kan afskaffes, hvis arbejdsløse kan udføre arbejde, der ellers udføres sort eller slet ikke udføres. Dette opfatter Fremskridtspartiet som en udpræget planøkonomisk tankegang. Først etableres et ekstremt beskatningsniveau, der fortrænger arbejde i enormt omfang til sort arbejde, dernæst skal ledige ifølge forslagene sættes til at udføre arbejde, der ellers ville være udført sort. En undersøgelse har vurderet, at mængden af det

sorte arbejde i 1985 svarede til 150.000 fuldtidsstillinger. Det offentlige skal betale for udførelsen af det arbejde, der er fortrængt fra det lovlige arbejdsmarked. Fremskridtspartiet mener, at det ud fra menneskelige, sociale og økonomiske grunde ville være mere hensigtsmæssigt at løse det grundliggende problem, nemlig at reducere de skatter, der fortrænger arbejde fra det legale arbejdsmarked.

L 272 cementerer de løntilskudsordninger, der virker ledighedsskabende. Løntilskudsordningerne fortrænger lønmodtagere, der er beskæftiget på normale vilkår uden offentligt tilskud.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at udbetalingen af løntilskud skal standses i tilfælde, hvor jobtræningen giver anledning til konkurrenceforvriddning. Dette giver efter Fremskridtspartiets opfattelse meget lidt mening, idet løntilskud i sig selv er konkurrenceforvridende over for lønmodtagere ansat på normale vilkår, over for arbejdsløse, der ikke kan opnå løntilskud, og over for potentielle private produktioner i løntilskudsområdet.

Af bemærkningerne til L 274 fremgår det, at regeringen mener, at såfremt de ledige udarbejder en såkaldt »individuel handlingsplan«, kan deres muligheder for at opnå beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked forbedres. Dette forekommer meget tænkt. Ledigheden skyldes ikke, at de ledige ikke oprindeligt har udarbejdet planer for mulige beskæftigelser.

L 274 indeholder en række tiltag til reduktion og fordeling af arbejdsstyrken, herunder, at de ledige i en periode på 12 måneder skal have lov til at tjene 27.500 kr. årligt, hvis de accepterer, at deres dagpenge reduceres til 80 pct. Videre indeholder forslaget tilbud om sabbat, orlov, uddannelse og tidligere tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet. Tiltag, der reducerer arbejdsstyrken, skaber ikke mere beskæftigelse og kan efter al erfaring ikke reducere arbejdsløsheden.

Det er ikke første gang, at ledigheden søges reduceret gennem reduktion af arbejdsstyrken. Indførelsen af efterlønsordningen, 37½-times ugen, barselorloven, førtidspensionen m.m. var alle forsøg på at reducere arbejdsløsheden ved at reducere arbejdsstyrken. Imidlertid steg ledigheden blot i den periode, hvor disse tiltag blev gennemført. Derfor giver intet i lovforsla-

gene tillid til, at fornyede og forøgede reduktioner kan reducere arbejdsløsheden. Derimod tyder samtlige prognoser, analyser og undersøgelser på, at ledigheden til stadighed forøges. Derfor eksisterer der kun en mulighed med hensyn til reduktion af ledigheden: Erhvervslivet må sikres så gode udfoldelsesmuligheder, at beskæftigelsen reelt kan forøges i den private sektor.

Vurderingerne i lovforslaget af de økonomiske og administrative konsekvenser virker lidet overbevisende, specielt set i lyset af de forskellige vurderinger regeringen og forskellige kompetente institutioner som f.eks. Kommunernes Landsforening har anlagt. Dertil kommer, at intet i lovforslagene viser, at regeringen er opmærksom på, at arbejdsløsheden uden tvivl fortsat vil vokse, hvilket afgørende vil ændre de økonomiske konsekvenser af lovforslagene.

Fremskridtspartiet mener, at lovforslagene ikke vil reducere ledigheden og ikke bidrager til det altafgørende problem i sammenhængen, nemlig at forøge beskæftigelsen.

Ændringsforslag

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, CD, RV og KRF):

Til Afsnit II

1) Overskriften til afsnittet affattes således:

»Arbejdsmarkedspolitiske redskaber, der tilbydes efter skøn til beskæftigede, arbejds- og uddannelsessøgende samt arbejdsgivere«.

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, CD, RV og KRF):

Til § 7

2) Paragraffen affattes således:

»§ 7. For at fremme beskæftigelsen og modvirke ubalance på arbejdsmarkedet kan der tilbydes økonomisk støtte til gennemførelse af særlige formidlingsaktiviteter.«

Til § 13

3) *Stk. 2* affattes således:

»*Stk. 2.* Ved ansættelse i jobtræning hos offentlige arbejdsgivere kan lønnen højst udgøre 81 kr. pr. time ekskl. feriepenge m.v. Den maksimale timeløn reguleres procentuelt i overens-

stemmelse med reguleringen i de offentlige lønskalaer.«

Til § 14

4) *Stk. 1* affattes således:

»Under forudsætning af, at der sker en netoudvidelse af antallet af ansatte, udbetales der ved jobtræning et løntilskud til arbejdsgiveren.«

5) Efter *stk. 1* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Løntilskuddet efter *stk. 1* udgør 43 kr. pr. time og fastsættes for et år ad gangen, regnet fra den 1. januar. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om reguleringen af løntilskuddet.«

Stk. 2 og *3* bliver herefter *stk. 3* og *4*.

Til § 22

6) *Stk. 2* affattes således:

»*Stk. 2.* Særligt tilrettelagte jobtræningsforløb kan tillige bestå i beskæftigelse hos folkeoplysende organisationer, beboerforeninger, private husstande, grundejerforeninger, idrætsforeninger m.v. Den ledige kan enten ansættes af den folkeoplysende organisation m.v. eller af arbejdsformidlingen henholdsvis (amts)kommunen, der herefter udsender den ledige til den folkeoplysende organisation m.v.«

7) Efter *stk. 3* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Udførelsen af et særligt tilrettelagt jobtræningsforløb skal så vidt muligt overlades til private.«

Stk. 4 og *5* bliver herefter *stk. 5* og *6*.

Til § 23

8) I *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »ydelsen« til: »en projektydelse«.

9) I *stk. 1* affattes *2. pkt.* således:

»Hvis organisationerne ikke kan blive enige om projektydelsens størrelse, fastsættes denne af arbejdsministeren efter forhandling med socialministeren.«

10) *Stk. 2* affattes således:

»Stk. 2. I stedet for projektydelsen kan kommunalbestyrelsen vælge at udbetale en ydelse efter §§ 15, 16 og 20 i lov om kommunal aktive-ring til kontanthjælpsmodtagere, der deltager i et særligt tilrettelagt jobtræningsforløb.«

11) Stk. 3 affattes således:

»Stk. 3. Arbejdstiden i særligt tilrettelagte jobtræningsforløb fastsættes ved individuel aftale med arbejdsgiveren, dog således at den samlede ydelse pr. uge efter stk. 1 eller stk. 2 efter fradrag af arbejdsmarkedsbidraget maksimalt svarer til dagpengenes højeste beløb pr. uge.«

Til § 24

12) Stk. 1 affattes således:

»Ved særligt tilrettelagte jobtræningsforløb efter § 22, stk. 1 eller stk. 3, jf. stk. 1, udbetales et økonomisk tilskud til den private eller offentlige arbejdsgiver, hos hvem det særligt tilrettelagte jobtræningsforløb etableres. Det samme gælder for særligt tilrettelagte jobtræningsforløb efter § 22, stk. 2 eller stk. 3, jf. stk. 2, hvor den folkeoplysende organisation m.v. er arbejdsgiver.«

13) Stk. 2 affattes således:

»Stk. 2. Ved særligt tilrettelagte jobtræningsforløb efter § 22, stk. 2 eller stk. 3, jf. stk. 2, hvor arbejdsformidlingen eller (amts)kommunen udsender den ledige til beskæftigelse hos en folkeoplysende organisation m.v., indbetaler den folkeoplysende organisation m.v. et beløb for det udførte arbejde til henholdsvis arbejdsformidlingen eller (amts)kommunen. Nærmere regler om beløbets størrelse fastsættes af arbejdsministeren efter forhandling med socialministeren.«

14) Stk. 4 affattes således:

»Stk. 4. Etablering af særligt tilrettelagte jobtræningsforløb og udbetaling af tilskud efter stk. 1 afvises, hvis det vil være eller viser sig at være konkurrenceforvridende.«

Til § 27

15) Stk. 2 affattes således:

»Stk. 2. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om mulighed for gennemførelse af tilbud i

udlandet, praktik i forbindelse med uddannelse med uddannelsesgodtgørelse, undervisning i forbindelse med jobtræning og særligt tilrettelagte jobtræningsforløb samt mulighed for befordringsgodtgørelse til ledige, der deltager i uddannelse med uddannelsesgodtgørelse.«

Til § 29

16) Stk. 2 affattes således:

»Stk. 2. En individuel handlingsplan skal udarbejdes eller revideres forud for afgivelse af et tilbud efter kapitel 3 og kapitel 5-12.«

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et flertal (S, SF, CD, RV og KRF):

Til § 32

17) I stk. 1 affattes 1. pkt. således:

»Ledige dagpengemodtagere under 60 år, der er fuldtidsforsikrede, kan efter en samlet ledighedsperiode på 12 måneder inden for de seneste 15 måneder afstå fra tilbud efter kapitel 5-10 eller § 28 i et år.«

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et flertal (S, CD, RV og KRF):

Til § 37

18) Stk. 1 affattes således:

»Arbejdsformidlingen tilvejebringer de tilbud til ledige, som omhandles i denne lov. (Amts)kommunerne tilvejebringer tilbud i medfør af denne lovs kapitel 3-7 og 9-10 til ledige kontanthjælpsmodtagere, førtidspensionister samt personer med fysisk/psykisk handicap eller særlige sociale problemer, jf. reglerne herom i lov om social bistand.«

19) I stk. 2 ændres »efter forhandling med« til: »efter indstilling fra«.

20) Stk. 3 affattes således:

»Stk. 3. 75 pct. af kommunernes lønudgifter efter § 37, stk. 2, efter fradrag af det statslige løntilskud gøres til genstand for mellemkommunal udligning. Indtægter fra folkeoplysende organisationer, beboerforeninger, private husestande, grundejerforeninger, idrætsforeninger m.v., jf. § 24, stk. 2, indgår ikke i udligningsordningen. Det samlede udligningsbeløb på

lignes kommunerne i henhold til deres indbyggertal som opgjort af Danmarks Statistik pr. 1. januar i udligningsåret.«

Til § 39

21) Efter stk. 2 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 3. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om arbejdsløshedskassernes samarbejde med arbejdsformidlingen om vejledning m.v. efter stk. 2. Arbejdsministeren kan bestemme, at arbejdsløshedskasserne skal medvirke ved udarbejdelse og revision af en individuel handlingsplan, jf. §§ 11 og 29.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

Til § 40

22) Efter stk. 1 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 2. Reglerne i §§ 79-82 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. finder tilsvarende anvendelse.«

Til § 41

23) Stk. 2 udgår.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

Til § 43

24) I *stk. 1* ændres »lov om offentlige registre« til: »lov om offentlige myndigheders registre«.

25) I *stk. 2* indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Til brug for opdateringen af Arbejdsministeriets registre over arbejdssøgende og arbejdsgivere kan der inden for rammerne af lov om offentlige myndigheders registre udveksles relevante oplysninger mellem Arbejdsministeriets enheder, offentlige og private virksomhedsregistre samt det centrale personregister.«

Til § 48

26) I *stk. 1* ændres »lov om offentlige registre« til: »lov om offentlige myndigheders registre«.

27) Stk. 2 affattes således:

»Stk. 2. Registre kan indgå i et sammenhængende system af registre, som blandt andet skal

danne grundlag for udarbejdelsen af en arbejdsmarkedsstatistik, det tilsyn, staten skal føre med de statsanerkendte arbejdsløshedskasser, formidling af arbejdskraft og uddannelsesadministration.«

28) Stk. 3 affattes således:

»Stk. 3. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler for indhentning af oplysninger til brug for registrene.«

29) Efter stk. 3 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 4. Registre, som er oprettet af arbejdsministeren kan samkøres, i det omfang det tjener et administrativt formål i Arbejdsministeriet. Registre, som er oprettet af arbejdsministeren, kan endvidere samkøres med arbejdsløshedskassernes og kommunernes registre.«

Til § 49

30) I paragraffen ændres »23« til: »25«.

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, CD, RV og KRF):

Til § 50

31) I *stk. 1* affattes den indledende tekst således:

»De i Landsarbejdsrådet repræsenterede organisationer og myndigheder udpeger medlemmer af Landsarbejdsrådet, bortset fra rådets formand, jf. stk. 2, efter nedenstående fordeling:«.

32) I *stk. 1* ændres »1 fra Kommunernes Landsforening og« til: »3 fra Kommunernes Landsforening og«.

33) I *stk. 4* indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Udpegningen finder sted den 1. februar umiddelbart efter begyndelsen af den kommunale valgperiode.«

Til § 52

34) Stk. 1-3 affattes således:

»Arbejdsmarkedsrådet består af 1 formand og 21 andre medlemmer.

Stk. 2. De i Arbejdsmarkedsrådet repræsenterede organisationer og myndigheder udpeger

medlemmer til Arbejdsmarkedsrådet efter nedenstående fordeling, jf. dog stk. 3:

- 5 fra Dansk Arbejdsgiverforening,
- 5 fra Landsorganisationen i Danmark,
- 1 fra Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger,
- 1 fra Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd,
- 1 fra Akademikernes Centralorganisation,
- 1 fra FR-Fællesrepræsentationen (Hovedorganisation for Arbejdsledere- og tekniske Funktionærforeninger i Danmark),
- 2 fra amtsrådet og
- 5 fra kommunerne i amtet i fællesskab.

Stk. 3. I Københavnsområdet udpeges de kommunale medlemmer således:

- 2 fra Københavns Borgerrepræsentation,
- 1 fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse og
- 2 fra kommunerne i Københavns Amt i fællesskab.«

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et flertal (S, CD, RV og KRF):

35) *Stk. 5* udgår.

Stk. 6-9 bliver herefter stk. 5-8.

Til § 56

36) I *stk. 1* affattes *nr. 1* således:

- »1) Planlægning af arbejdsmarkedsindsatsen, herunder arbejdsformidlingens ordinære aktiviteter, samt fastsættelse af mål for kommende års indsats og prioriteringen af indsatsområderne.«

37) I *stk. 1* indsættes efter *nr. 2* som nye numre:

- »3) Opfølgning på den regionale arbejdsmarkedsindsats.
- 4) Overvågning af udviklingen på arbejdsmarkedet.
- 5) Forslag til love og anden regelfastsættelse på det arbejdsmarkedspolitiske område.«

38) *Stk. 2* affattes således:

»*Stk. 2.* Landsarbejdsrådet afgiver hvert år en arbejdsmarkedspolitisk redegørelse om udviklingen på arbejdsmarkedet og om arbejdsmarkedsindsatsen, herunder arbejdsformidlingens ordinære aktiviteter. Redegørelsen ledsa-

ges af de forslag til ændringer, som rådet finder ønskelige.«

39) Efter *stk. 2* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Landsarbejdsrådet afgiver indstilling til arbejdsministeren om iværksættelse af analyser samt forsøgs- og udviklingsaktiviteter på det arbejdsmarkedspolitiske område.«

Til § 57

40) Paragraffen affattes således:

»§ 57. Landsarbejdsrådet udarbejder til arbejdsministeren forud for hvert finansår forslag til budget for arbejdsmarkedsindsatsen og bidrager med forslag til den del af bevillingen til driften af arbejdsformidlingen, der vedrører arbejdsformidlingens ordinære aktiviteter. Landsarbejdsrådet udarbejder endvidere til arbejdsministeren forslag til mål, resultatkrav og kriterier for fordeling af bevillingerne til arbejdsmarkedsrådene og regionscheferne, jf. *stk. 3.*

Stk. 2. I grundlaget for tilvejebringelse af Landsarbejdsrådets forslag indgår Arbejdsmarkedsrådets forslag til budget for arbejdsmarkedsindsatsen og arbejdsmarkedsrådets bidrag til forslag til budget for den del af bevillingen til driften af arbejdsformidlingen, der vedrører arbejdsformidlingens ordinære aktiviteter. Endvidere indgår Arbejdsmarkedsrådets forslag til mål og resultatkrav for arbejdsmarkedsindsatsen i regionen.

Stk. 3. Der afsættes på finansloven dels en bevilling til arbejdsmarkedsindsatsen, som arbejdsministeren efter udtalelse fra Landsarbejdsrådet fordeler til arbejdsmarkedsrådene, dels en bevilling til driften af arbejdsformidlingen, som arbejdsministeren efter udtalelse fra Landsarbejdsrådet fordeler til regionscheferne. En mindre del af bevillingstildelingen kan gøres resultatafhængig.

Stk. 4. Udgifterne til opretholdelse og drift af arbejdsformidlingen fordeles med $\frac{3}{4}$ til staten og uden for Københavnsområdet med $\frac{1}{4}$ til amtskommunen. I Københavnsområdet fordeles den kommunale andel på $\frac{1}{4}$ mellem Københavns Amtskommune, Københavns og Frederiksberg Kommuner efter de folketal, der foreligger oplyst ved begyndelsen af det finansår, hvor udgifterne afholdes.

Stk. 5. De løbende udgifter til arbejdsformidlingen afholdes af staten. Den i stk. 4 nævnte kommunale andel opkræves månedsvis på grundlag af det senest udarbejdede månedsregnskab. Endelig afregning finder sted i forbindelse med den regnskabsmæssige årsafslutning.

Stk. 6. Landsarbejdsrådet udmelder inden for de rammer, der er fastsat på finansloven, og efter nærmere af arbejdsministeren fastsatte retningslinier mål og resultatkrav for den samlede arbejdsmarkedsindsats og for arbejdsformidlingens ordinære aktiviteter til Arbejdsmarkedsrådet.

Stk. 7. Med henblik på en særlig indsats kan der på finansloven afsættes en mindre del af bevillingen til arbejdsmarkedsindsatsen, jf. stk. 3, til en central pulje. Arbejdsministeren forestår anvendelsen af den centrale pulje efter indstilling fra Landsarbejdsrådet.«

Til § 58

41) I *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »Arbejdsmarkedsstyrelsens« til: »Landsarbejdsrådets«.

42) I *stk. 2* udgår »Landsarbejdsrådets,«.

Til § 59

43) Paragraffen affattes således:

»§ 59. På baggrund af udviklingen i regionerne træffer arbejdsministeren efter indstilling fra Landsarbejdsrådet bestemmelse om justeringer i arbejdsmarkedsindsatsen.«

Til § 60

44) *Stk. 1* affattes således:

»Arbejdsmarkedsrådet udarbejder forslag til budget for arbejdsmarkedsindsatsen i regionen og bidrager med forslag til budget for den del af bevillingen til driften af arbejdsformidlingen, der vedrører arbejdsformidlingens ordinære aktiviteter. Arbejdsmarkedsrådet træffer bestemmelse om anvendelse af bevillingen til arbejdsmarkedsindsatsen inden for de udmeldte bevillinger samt mål og resultatkrav.«

45) I *stk. 2* affattes *nr. 3* således:

»3) Dimensionering og prioritering af de arbejdsmarkedspolitiske redskaber og medvirken ved dimensionering og prioritering

af arbejdsformidlingens ordinære aktiviteter.«

Til § 61

46) Paragraffen affattes således:

»§ 61. Regionschefen varetager driften af arbejdsformidlingen på regionalt plan i overensstemmelse med Arbejdsmarkedsrådets prioritering og dimensionering af indsatsen.

Stk. 2. Regionschefen påser, at Arbejdsmarkedsrådets beslutninger er lovlige, og drager omsorg for deres iværksættelse.

Stk. 3. Regionschefen udarbejder til arbejdsministeren forslag til budget for driften af arbejdsformidlingen og samordner forslaget med Arbejdsmarkedsrådets forslag til budget for arbejdsmarkedsindsatsen, jf. § 60, stk. 1.«

Til § 62

47) *Stk. 1* affattes således:

»Klage over arbejdsformidlingens afgørelser efter kapitel 2-10 samt § 28 for så vidt angår rimeligheden af et tilbud og §§ 33 og 34 kan inden 4 uger indbringes for Arbejdsmarkedsrådet af den, som afgørelsen vedrører.«

48) Efter *stk. 1* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Arbejdsformidlingens og (amts-)kommunernes afgørelser efter denne lov vedrørende § 14, stk. 4, § 22, stk. 5 og 6, og § 24, stk. 4, kan indbringes for Arbejdsmarkedsrådet.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

49) *Stk. 2*, der bliver *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Afgørelser efter *stk. 1* og *2* kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

50) Efter *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Arbejdsministeren kan inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt, på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af Arbejdsmarkedsrådet, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.«

Til § 65

51) *Stk. 1* affattes således:

»Arbejdsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, dog træder afsnit VI om styring af den aktive arbejdsmarkedspolitik i kraft den 1. september 1993.«

52) I stk. 2 ændres »Fra samme dato« til: »Ved lovens ikrafttræden«.

Ny paragraf

53) Efter § 65 indsættes som ny paragraf:
»§ 01. Bestemmelsen i § 62, stk. 4, tages op til overvejelse i folketingsåret 1995-96.«

Ny paragraf

54) Efter § 65 indsættes som ny paragraf:
»§ 02. Første gang der sker udpegning af medlemmer til Landsarbejdsrådet i henhold til § 50, udpeges medlemmerne, bortset fra rådets formand, for en 2-årig periode.«

Ny paragraf

55) Efter § 65 indsættes som ny paragraf:
»§ 03. Udpegningen af medlemmer til Landsarbejdsrådet og Arbejdsmarkedsrådet sker første gang i 1993 og gælder frem til udgangen af januar 1994.«

Til § 66

56) Paragraffen affattes således:
»§ 66. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om overgangsordninger for ledige, der er omfattet af lov om arbejdstilbud til ledige, herunder fastsættelsen af genoptræningsstøttens størrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 634 af 17. juli 1992 med senere ændring. Arbejdsministeren fastsætter tillige efter forhandling med socialministeren og indenrigsministeren nærmere regler om overgangsordninger i forbindelse med ophævelsen af lov om kommunal beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 17. juli 1992.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Der er tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 2

Ændringsforslaget skal ses på baggrund af de foreslåede ændringer til § 60, hvorefter Arbejdsmarkedsrådet foruden at fastlægge arbejdsmarkedsindsatsen i regionen også prioriterer og dimensionerer arbejdsformidlingens ordinære aktiviteter. Forslaget skal endvidere ses i lyset af den foreslåede ændring til § 61, hvor det tydeliggøres, at regionschefen skal tilpasse sin administration efter de beslutninger, som Arbejdsmarkedsrådet træffer om arbejdsmarkedsindsatsen. Med denne præcisering er der ikke længere behov for i § 7 at omtale Arbejdsmarkedsrådet.

Til nr. 3

Der er tale om en teknisk tilretning af lovforslaget affødt af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende reguleringer af overførsler m.v. (L 327) og forslag til lov om ændring af lov om en satsreguleringsprocent (L 328). Begge disse lovforslag skal ses i sammenhæng med de fremsatte skattereformforslag.

Med skattereformen nedsættes indkomstskatten, og arbejdsmarkedsbidraget forhøjes. Arbejdsmarkedsbidraget pålignes lønindkomster, men ikke overførselsydelse som f.eks. dagpenge. Dagpengemodtagere får dermed en utilsigtet gevinst, idet de får skattnedsættelsen uden samtidig at skulle betale arbejdsmarkedsbidraget.

For at neutralisere denne effekt er der fremsat lovforslag om at reducere dagpengeniveauet, herunder også den højeste dagpengesats. Rent teknisk foregår reduktionen af den højeste dagpengesats ved en nedjustering af satsreguleringsprocenten.

Som lovforslaget er skruet sammen, indebærer reduktionen af højeste dagpengesats, at den maksimale aflønning i offentlig jobtræning sænkes. Lønnen i offentlig jobtræning kan nemlig efter lovforslaget højst udgøre dagpengenes højeste beløb tillagt 15 procent.

I modsætning til dagpengemodtagere betaler jobtræningspersoner imidlertid arbejdsmarkedsbidrag af deres indkomst. En sænkning af den maksimale aflønning i offentlig jobtræning som følge af indførelsen af arbejdsmarkedsbidrag betyder dermed en lavere ind-

komst for de jobtræningspersoner, som rammer lønloftet.

For at undgå dette stilles derfor ændringsforslag, som fjerner sammenkædningen mellem den maksimale aflønning i offentlig jobtræning og den højeste dagpengesats.

I stedet foreslås, at der fastsættes en eksakt beløbsstørrelse for den maksimale aflønning ved ansættelse i offentlig jobtræning. Det svarer til den nuværende bestemmelse om aflønningen i arbejdstilbud i den offentlige sektor, jf. lovbekendtgørelse nr. 634 af 17. juli 1992 med senere ændring.

Den maksimale timeløn reguleres procentvis i overensstemmelse med de offentlige lønskalaer, hvilket er en videreførelse af den nuværende reguleringsmekanisme for den maksimale timeløn ved ansættelse i offentlige arbejdstilbud, jf. lovbekendtgørelse nr. 634 af 17. juli 1992 med senere ændring.

Til nr. 4 og 5

Der er tale om en teknisk tilretning af lovforslaget affødt af forslaget til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende reguleringer af overførsler m.v. samt forslaget til lov om ændring af lov om en satsreguleringsprocent.

Der henvises til de særlige bemærkningerne til § 13, stk. 2, hvoraf det fremgår, at dagpengenes højeste beløb foreslås nedsat. For lovforslaget betyder det, at arbejdsgiveren får et lavere løntilskud ved ansættelse af en jobtræningsperson. Løntilskuddet udgør nemlig 60 procent af dagpengenes højeste beløb.

Det indgår som en forudsætning i lovforslaget, at der sker en forøgelse af de private virksomheders engagement i arbejdsmarkedsindsatsen. Det vil derfor pege i den »forkerte« retning, hvis løntilskuddet til arbejdsgiveren reduceres.

Der fremsættes derfor ændringsforslag, som fjerner sammenkædningen mellem løntilskuddet og dagpengenes højeste beløb.

I stedet foreslås, at der fastsættes en eksakt beløbsstørrelse for løntilskuddet. Det svarer til den nuværende bestemmelse om genoptræningsstøttens størrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 634 af 17. juli 1992 med senere ændring.

Det foreslås, at støtten fastsættes for 1 år ad gangen.

Hidtil er genoptræningsstøtten blevet reguleret én gang årligt med satsreguleringsprocenten. Denne reguleringsmekanisme er ikke anvendelig, idet satsreguleringsprocenten som følge af indførelsen af arbejdsmarkedsbidraget foreslås nedjusteret i en årrække fremover.

Arbejdsministeren bemyndiges derfor til at fastsætte nærmere regler om den årlige regulering af løntilskuddet. Reglerne tænkes udformet således, at løntilskuddet reguleres med den udvikling i bruttolønnen, som indgår i beregningsgrundlaget for satsreguleringsprocenten, dvs. den konstaterede udvikling i arbejderes og funktionærers bruttolønninger (ekskl. bidrag til arbejdsmarkedspensioner) to år forud for det pågældende finansår.

Til nr. 6

Med den foreslåede ændring præciseres det, at der dels kan være tale om, at den ledige ansættes i den folkeoplysende organisation m.v., dels at den ledige ansættes af arbejdsformidlingen henholdsvis (amts)kommunen, som herefter udsender den pågældende til den folkeoplysende organisation m.v.

Til nr. 7

Særligt tilrettelagte jobtræningsforløb kan alene etableres af de ansvarlige arbejdsmarkedsmyndigheder, det vil sige henholdsvis arbejdsformidlingen og (amts)kommunerne. Ved den foreslåede ændring fastsættes det imidlertid, at udførelsen af særligt tilrettelagte jobtræningsforløb så vidt muligt skal overlades til private. Dette indebærer, at de gældende regler i lov om kommunal beskæftigelsesindsats om overdragelse af udførelsen af beskæftigelsesprojekter til private videreføres.

Til nr. 8-10

Ændringerne er en konsekvens af forslag til lov om kommunal aktivering.

Til nr. 11

Der er tale om en teknisk tilretning af lovforslaget affødt af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende reguleringer af overførsler m.v. og forslag til lov om ændring af lov om en satsreguleringsprocent.

Der henvises til de særlige bemærkningerne til § 13, stk. 2, hvoraf det fremgår, at dagpengenes højeste beløb foreslås nedsat.

Efter lovforslaget kan ydelsen i de særligt tilrettelagte jobtræningsforløb pr. uge maksimalt svare til dagpengenes højeste beløb pr. uge. Men da der skal betales arbejdsmarkedsbidrag af ydelsen, hvilket der ikke skal af dagpengene, betyder det, at ledige, som deltager i særligt tilrettelagte jobtræningsforløb, vil få en mindre indkomst end dagpengemodtagerne.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen ændres således, at det er den samlede ydelse pr. uge efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag, som maksimalt kan svare til dagpengenes højeste beløb pr. uge.

Til nr. 12

Med den foreslåede ændring præciseres det, at det økonomiske tilskud udbetales til den private eller offentlige arbejdsgiver, hos hvem det særligt tilrettelagte jobtræningsforløb er etableret, eller til den folkeoplysende organisation m.v. i de tilfælde, hvor den ledige ansættes dér.

Til nr. 13

Med den foreslåede ændring præciseres det, at der ikke udbetales tilskud, hvor arbejdsformidlingen eller (amts)kommunen etablerer et særligt tilrettelagt jobtræningsforløb som en enkeltplads eller som et projekt for flere i forening og herefter udsender den eller de pågældende til beskæftigelse hos folkeoplysende organisationer m.v. Til gengæld skal den folkeoplysende organisation m.v. indbetale et af arbejdsministeren efter forhandling med socialministeren fastsat beløb til arbejdsformidlingen eller (amts)kommunen.

Til nr. 14

Det præciseres med den foreslåede ændring, at ikke blot udbetaling af tilskud afvises, hvis det vil medføre konkurrenceforvridning, men at etablering af særligt tilrettelagte jobtræningsforløb heller ikke må virke konkurrenceforvridende.

Til nr. 15

Ved bestemmelsen bemyndiges ministeren

til at fastsætte nærmere regler om, at der kan udbetales befordringsgodtgørelse til ledige, der deltager i uddannelse med uddannelsesgodtgørelse. Der gives således mulighed for en videreførelse af de eksisterende regler.

Til nr. 16

Ved denne bestemmelse præciseres det, at der ikke forud for formidling af et ordinært arbejde skal udarbejdes eller revideres en individuel handlingsplan. Dette stemmer overens med, at konsekvenserne af negativt formidlingsudfald fremgår af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Til nr. 17

Det præciseres ved den foreslåede bestemmelse, at alene fuldtidsforsikrede ledige har mulighed for efter en samlet ledighedsperiode på 12 måneder inden for de seneste 15 måneder at frasige sig tilbud efter kapitel 5-10 og § 28.

Til nr. 18

Ved ændringsforslaget præciseres det, at arbejdsformidlingen også har ansvaret for at tilvejebringe tilbud om formidling af ordinært arbejde efter lovens kapitel 2 til kontanthjælpsmodtagere m.fl., mens (amts)kommunerne i øvrigt tilvejebringer tilbud efter loven til denne målgruppe.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 19

Forslaget er en konsekvens af, at det i lovforslagets styringsdel er fastsat, at Arbejdsmarkedsrådet medvirker i tilrettelæggelsen af arbejdsmarkedsindsatsen gennem rådgivning af arbejdsministeren og ved at afgive indstilling til arbejdsministeren.

Til nr. 20

Ved bestemmelsen præciseres det, at kommunernes indtægter fra særligt tilrettelagte jobtræningsforløb hos folkeoplysende organisationer m.v. ikke indgår i udligningsordningen. I udligningsordningen indgår primærkommunernes lønudgifter til jobtræning og

særligt tilrettelagte jobtræningsforløb efter fradrag af det statslige tilskud til disse aktiviteter.

Til nr. 21

Det er regeringens opfattelse, at arbejdsløshedskasserne bør inddrages mere aktivt i arbejdsmarkedsindsatsen end oprindeligt foreslået. Således foreslås det, at arbejdsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om samarbejdet mellem arbejdsformidlingen og arbejdsløshedskasserne for så vidt angår vejledningen af de ledige. Det er endvidere regeringens opfattelse, at arbejdsløshedskasserne, der i forvejen har et godt kendskab til de ledige, skal medvirke aktivt ved udarbejdelse og revision af de individuelle handlingsplaner. Det foreslås derfor, at arbejdsministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser herom.

Til nr. 22

Det præciseres ved den foreslåede bestemmelse, at arbejdsløshedskasserne får refusion for de ydelser, de udbetaler til de ledige.

Til nr. 23

Ændringsforslaget er en konsekvens af det af industriministeren fremsatte forslag til lov om tilskud til iværksættere, hvorefter det er foreslået, at iværksætterklippekortet administreres af Industri- og Handelsstyrelsen, som også vil forestå udbetalinger af tilskud til iværksættere.

Til nr. 24-26

Der er tale om redaktionelle ændringer. Desuden præciseres det, at der inden for rammerne af lov om offentlige myndigheders registre kan udveksles relevante oplysninger mellem Arbejdsministeriets enheder, offentlige og private virksomhedsregistre samt det centrale personregister.

Til nr. 27

Det foreslås, at de øvrige registre i Arbejdsministeriet nævnes eksplicit, idet disse også bør indgå i et sammenhængende system af registre.

Til nr. 28

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede ændring i nr. 27.

Til nr. 29

I det omfang samkøring mellem registre finder sted, bør dette nævnes i loven. Derfor foreslår regeringen, at den foreslåede bestemmelse indsættes. Registertilsynet har godkendt, at der finder en samkøring sted mellem AF-match og a-kassernes register.

Til nr. 30 og 32

Da kommunerne får en fremtrædende rolle i forbindelse med gennemførelsen af arbejdsmarkedsreformen, har regeringen fundet det hensigtsmæssigt at øge kommunernes repræsentation i Landsarbejdsrådet.

Til nr. 31

Med ændringsforslaget opretholdes den hidtidige retstilstand, hvorefter de repræsenterede organisationer og myndigheder udpeger medlemmerne af det i dag eksisterende Landsarbejdsnævnet. Med ændringsforslaget sker udpegningen af medlemmerne af Landsarbejdsrådet første gang for en 2-årig periode.

Under regeringens forhandlinger med Landsarbejdsnævnet om arbejdsmarkedsreformen har arbejdsmarkedets organisationer klart tilkendegivet, at organisationerne i det nye Landsarbejdsråd vil udfolde betydelige bestræbelser på at leve op til ligestillingslovens princip om ligelig repræsentation mellem kvinder og mænd.

Til nr. 33

En tilsvarende bestemmelse findes i § 52 om udpegning af medlemmer af Arbejdsmarkedsrådet. Forslaget er begrundet i, at de kommunale repræsentanter bliver egentlige medlemmer af Landsarbejdsrådet.

Til nr. 34

På regionalt plan udpeges organisationernes medlemmer gennem en valgprocedure. Det gælder arbejdsgiversidens medlemmer, lønmodtagersidens medlemmer og de kommunale repræsentanter.

Regeringen vurderer, at disse procedurer gør det velbegrunder at opretholde de hidtidige regler ved udpegning af medlemmerne til de regionale arbejdsmarkedsråd. Med ændringsforslaget er det de repræsenterede organisationer og (amts)kommuner, der udpeger medlemmer til de regionale arbejdsmarkedsråd.

Det er regeringens opfattelse, at der også er behov for at styrke amternes og kommunernes repræsentation i Arbejdsmarkedsrådet. Det foreslås, at amternes og kommunernes repræsentation øges fra 6 til 7. Med ændringsforslaget tilvejebringes der på lønmodtager- og arbejdsgiversiden parallelitet i sammensætningen mellem Landsarbejdsrådet og Arbejdsmarkedsrådet.

Med forslaget får som noget nyt Akademikernes Centralorganisation, Arbejdslederne og Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger hver et medlem i Arbejdsmarkedsrådet.

Til nr. 35

Med ændringsforslaget imødekommes et ønske fra Landsarbejdsnævnet, der finder, at deltagelse fra regionens uddannelsesinstitutioner i Arbejdsmarkedsrådet, der skal købe uddannelsespladser af regionens institutioner, er principielt betænkeligt. Det er endvidere Landsarbejdsnævnets opfattelse, at fire repræsentanter fra uddannelsesinstitutionerne alligevel ikke vil være tilstrækkeligt til at dække Arbejdsmarkedsrådets informationsbehov, hvorfor det vil være bedre at sikre den nødvendige uddannelsesmæssige ekspertise gennem etablering af et koordinationsudvalg med deltagelse af repræsentanter fra regionens uddannelsesinstitutioner (AMU-centre, erhvervsskoler, voksenuddannelsescentre, daghøjskoler, oplysningsforbund m.v.). Regeringen er enig med Landsarbejdsnævnet i denne opfattelse og forudsætter, at der i regionerne oprettes sådanne koordinationsudvalg til sikring af gensidig information og koordination med henblik på bedst mulig udnyttelse af regionens uddannelseskapacitet. Koordineringen kan eventuelt ske i de foreslåede lokale fællesudvalg i L 174, der nu er vedtaget.

Til nr. 36

Efter lovforslaget afgiver Landsarbejdsrådet

til arbejdsministeren bl.a. indstilling om planlægningen af den samlede arbejdsmarkedsindsats. En væsentlig del af indsatsen vil fortsat være arbejdsformidlingens ordinære aktiviteter, dvs. ordinær formidling, information, vejledning, virksomhedsservice, overvågning m.v. For at skabe sammenhæng i tilrettelæggelsen af den samlede indsats foreslås det, at Landsarbejdsrådet tillige skal kunne afgive indstilling til arbejdsministeren om planlægningen af arbejdsformidlingens ordinære aktiviteter.

Til nr. 37-39

Det er regeringens vurdering, at Landsarbejdsrådet ud over at rådgive og afgive indstilling til arbejdsministeren om planlægningen af den samlede arbejdsmarkedsindsats og udmeldingen af bevillinger, mål og resultatkrav ligeledes bør rådgive og afgive indstilling til arbejdsministeren i forbindelse med opfølgning, overvågning og regelfastsættelse på det arbejdsmarkedspolitiske område.

Til nr. 40

Med ændringsforslaget fastholdes lovforslagets bestemmelse om, at arbejdsministeren udmelder bevillingerne til de regionale arbejdsmarkedsråd, men således, at arbejdsministeren forinden indhenter en udtalelse fra Landsarbejdsnævnet.

Som noget nyt bliver det Landsarbejdsrådet, der udmelder mål og resultatkrav for den samlede arbejdsmarkedsindsats inden for de rammer, der er fastsat på finansloven, og efter nærmere af arbejdsministeren fastsatte retningslinier. Det er således fortsat Folketinget og ministeren, der fastlægger rammerne for Landsarbejdsrådets udmelding.

Med ændringsforslaget imødekommes et ønske fra Landsarbejdsnævnet, der lægger vægt på, at der etableres en direkte kontakt mellem det nye Landsarbejdsråd og de regionale råd.

Med ændringsforslaget får Landsarbejdsrådet desuden indstillingsret for så vidt angår anvendelsen af den centrale pulje, der er foreslået med henblik på, at der kan tilføres ekstra midler til regioner med et særligt behov.

Til nr. 41 og 43

Følger af ændringerne under nr. 37 og 38.

Til nr. 44 og 45

Med forslagene, der skal ses i sammenhæng med forslaget under nr. 36 vedrørende det centrale niveau, sker der en yderligere styrkelse af Arbejdsmarkedsrådet, idet rådet også får mulighed for at prioritere og dimensionere arbejdsformidlingens ordinære indsats (formidling, information og vejledning, virksomhedsservice og overvågning).

Til nr. 46

Med ændringsforslaget er ansvaret for driften af arbejdsformidlingen fortsat placeret hos regionschefen, men det tydeliggøres, at regionschefen skal tilpasse sin administration efter de beslutninger, som Arbejdsmarkedsrådet træffer om prioriteringen og dimensioneringen af arbejdsmarkedsindsatsen, herunder arbejdsformidlingens ordinære aktiviteter.

Til nr. 47

Det foreslås, at også afgørelser efter § 34 skal kunne indbringes for det regionale arbejdsmarkedsråd. Der er således også for så vidt angår § 34 tale om en skønsmæssig afgørelse, som beror på retningslinier udarbejdet af det regionale arbejdsmarkedsråd.

Til nr. 48

Det foreslås, at afgørelser vedrørende reglerne om konkurrenceforvridning truffet af henholdsvis arbejdsformidlingen og (amts)kommunerne skal kunne indbringes for det regionale arbejdsmarkedsråd. I så fald vil der være tale om en videreførelse af de gældende regler i ATB-regelsættet samt lov om kommunal beskæftigelsesindsats.

Til nr. 49

Bestemmelsen er en konsekvens af den foreslåede ændring i nr. 48.

Til nr. 50

Bestemmelsen skal ses i forbindelse med den foreslåede ændring i nr. 53. Regeringen

finder således, at det er vigtigt, at det i en indkøringsperiode bliver muligt for arbejdsministeren på eget initiativ at tage afgørelser truffet af det regionale arbejdsmarkedsråd op til nærmere undersøgelse og afgørelse. Derved bliver det muligt at påse, hvorvidt de konkrete afgørelser ligger inden for rammerne af de regionalt fastsatte retningslinier.

I det omfang de regionalt fastsatte retningslinier og regionens administration af retningslinierne ikke lever op til de udmeldte mål- og resultatkrav, har ministeren i medfør af lovforslagets § 59 mulighed for at træffe bestemmelse om justeringer i arbejdsmarkedsindsatsen. Der er ved ændringsforslaget stillet forslag om, at Landsarbejdsnævnet skal afgive indstilling til arbejdsministeren i denne situation. Der henvises til nr. 43 samt bemærkningerne hertil.

Til nr. 51

Forslaget har til formål at sikre, at de nye kollegiale råd, dvs. Landsarbejdsrådet og de regionale arbejdsmarkedsråd, kan medvirke i forberedelsen af tilrettelæggelsen af arbejdsmarkedsindsatsen.

De nuværende nævn, det vil sige Landsarbejdsnævnet og arbejdsmarkedsnævnene, varetager ikke funktioner, der rækker ind i den nye lovs gyldighedsperiode.

Til nr. 52

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 53

Der henvises til bemærkningerne under nr. 50.

Til nr. 54-55

Med den foreslåede overgangsbestemmelse sker udpegningen af medlemmerne af Landsarbejdsrådet første gang for en periode på 2 år. Med forslaget indføres en »forsøgsperiode«, der giver de udpegende organisationer og myndigheder lejlighed til at vise, hvorvidt de er i stand til at efterleve princippet i ligestillingsloven om en afbalanceret sammensætning af mænd og kvinder. Der henvises til bemærkningerne til nr. 5.

Til nr. 56

Der er tale om en teknisk tilretning af lovforslaget affødt af forslaget til lov om ændring af lov om en satsreguleringsprocent.

Hvis reglerne om overgangsordninger udformes i overensstemmelse med de principper, som skitseres i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser, indebærer det, at ledige, som er midt i et arbejdstilbud, eller som har fået et konkret tilsagn om at kunne påbegynde et arbejdstilbud efter de nugældende regler, vil kunne gennemføre tilbudet efter ATB-regelsættet. Det betyder, at der fortsat

skal udbetales genoptræningsstøtte til arbejdsgiverne efter ATB-regelsættet.

Problemet er, at genoptræningsstøtten til arbejdsgiveren reguleres én gang årligt med satsreguleringsprocenten. Med en nedjustering af satsreguleringsprocenten vil genoptræningsstøtten for »overgangspersonerne« blive mindre end den nuværende sats.

Der foreslås derfor indsat en bemyndigelse til arbejdsministeren til at fastsætte genoptræningsstøttens størrelse for de ledige, som omfattes af overgangsreglerne. Der bliver dermed mulighed for at opretholde genoptræningsstøttens nuværende størrelse.

Bakholt (S) Ole Vagn Christensen (S) Poul Erik Dyrland (S) Hans Jørgen Jensen (S) fmd.

Lone Møller (S) Klaus Hækkerup (S) Lilli Gyldenkilde (SF) nfmfd. Aage Frandsen (SF)

Svend Aage Jensen (CD) Per Stig Møller (KF) Kai Dige Bach (KF)

Charlotte Antonsen (V) Helge Sander (V) Bertel Haarder (V) Poul Nødgaard (FP)

Inger Marie Bruun-Vierø (RV) Glønborg (KRF)

Nogle af udvalgets spørgsmål til arbejdsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål nr. 15:

»I § 57, stk. 3, benyttes udtrykket »en mindre del«. Hvor mange procent kan det højst dække over?«

Svar:

Af regeringens lovforslag til en aktiv arbejdsmarkedspolitik fremgår, at der på finansloven afsættes dels en bevilling til arbejdsmarkedsindsatsen, dels en bevilling til driften af arbejdsformidlingen. En mindre del af bevillingstildelingen kan gøres resultatafhængig.

Bevillingerne fordeles til AF-regionerne efter objektive kriterier, der tager højde for forskellene på de regionale arbejdsmarkeder. For at give AF-regionerne en ekstra tilskyndelse til at gøre en særlig indsats for de grupper på arbejdsmarkedet, som har et særligt behov, f.eks. de svage grupper af ledige, er det foreslået, at en del af bevillingerne gøres resultatafhængige.

For at sikre en rimelig balance imellem de forskellige indsatsområder er det afgørende, at den resultatafhængige bevilling kun omfatter en marginal del af bevillingerne. I den forbindelse har det indgået i regeringens overvejelser, at i størrelsesordenen 2-3 pct. af bevillingerne kan gøres resultatafhængige.

Spørgsmål nr. 20:

»Hvordan skal de 12 mia. kr., der er afsat til den aktive arbejdsmarkedspolitik i 1994 og fremover reguleres, såfremt arbejdsløsheden på et senere tidspunkt forventes at blive på mere end de 335.000, der er forudsat af regeringen?«

Svar:

Det er hensigten, at den samlede årlige økonomiske ramme til den aktive arbejdsmarkedspolitik fastsættes hvert år på de årlige finanslove. Rammens størrelse vil derfor indgå som en del af de politiske forhandlinger om finansloven.

For 1994 foreslås rammen at udgøre 12 mia. kr.

Lovforslaget indebærer ikke, at der automatisk vil ske en forhøjelse af den økonomiske ramme ved stigende ledighed. Forventningerne til ledigheden i det relevante finansår vil imidlertid indgå som en naturlig del af grundlaget for fastsættelsen af den samlede ramme fra år til år.

Lovforslaget forudsætter en *fleksibel dispositionsadgang* for de regionale arbejdsmarkedsråd til at tilrettelægge arbejdsmarkedsindsatsen i overensstemmelse med den lediges forudsætninger og arbejdsmarkedets behov, bl.a. således at den ledige gives et tilbud på et tidligt tidspunkt i ledighedsforløbet. Samtidig skal der sikres tilstrækkelige økonomiske midler til at finansiere de i lovforslaget anførte *minimumsrettigheder* for ledige. Bevillingsanvendelsen må tilrettelægges således, at det sikres, at begge hensyn vil kunne tilgodeses inden for den fastsatte årlige ramme.

Ændrer forudsætningen bag fastsættelsen af den samlede økonomiske ramme sig væsentligt i løbet af finansåret som følge af en væsentlig ændring af ledighedsforudsætningen, vil der blive taget politisk stilling til bevillingsmæssige konsekvenser heraf.

Spørgsmål nr. 30:

»Hvorledes sikres, at udbetalingen af løntilskud i § 14 ikke er eller bliver konkurrenceforvridende?«

Svar:

Ifølge § 14, stk. 3, i lovforslaget til en aktiv arbejdsmarkedspolitik afvises udbetaling af løntilskud, hvis løntilskuddet vil være eller vises sig at være konkurrenceforvridende.

Der tænkes fremsat ændringsforslag, som præciserer, at klager over arbejdsformidlingens og (amts)kommunernes afgørelser om udbetaling af løntilskud inden 4 uger kan indbringes for Arbejdsmarkedsrådet af den, som afgørelsen vedrører.

Der tilsigtes dermed ikke ændringer i forhold til den nugældende retstilstand i medfør

af lov om arbejdstilbud til ledige og lov om kommunal beskæftigelsesindsats.

Virksomheder, som mener, at de udsættes for konkurrenceforvridning som følge af, at en anden virksomhed får løntilskud til ansættelse af en jobtræningsperson, kan klage til Arbejdsmarkedsrådet over, at udbetalingen af løntilskuddet ikke er blevet afvist efter § 14, stk. 3.

Arbejdsmarkedsrådets afgørelser om konkurrenceforvridning vil bero på en konkret vurdering.

Som eksempel på, hvad der kan indgå ved en sådan vurdering, kan nævnes en bedømmelse af, om der er et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden løntilskud og ansatte med et sådant tilskud.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg er indstillet på, at der ved et ændringsforslag tilføjes en bestemmelse, hvorefter arbejdsministeren i en indkøringsperiode på eget initiativ kan tage en afgørelse truffet af det regionale arbejdsmarkedsråd op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

Spørgsmål nr. 48:

»Vil ministeren give udvalget beregningsforudsætningerne for lovforslagenes (L 272–L 274) samlede udgifter og et samlet skøn over disse?«

Svar:

Ad L 272:

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, afsættes der en samlet rammebevilling til indsatsen over for de forsikrede ledige på 12 milliarder kroner i 1994. Denne ramme udgør de samlede offentlige udgifter til indsatsen i 1994.

Rammen er fastlagt på baggrund af et skøn over udgifterne ved en uændret videreførsel af indsatsen over for forsikrede ledige i 1994 på 11 milliarder kroner. Denne skønnede udgift dækker:

- driftsudgifter til særlige uddannelsespladser. (Her medregnes puljen til UTB-pladser på særlige kurser for ledige),
- udgifter til uddannelsesydelse,
- udgifter til iværksætterydelse,
- den fulde lønudgift til jobtræning i den offentlige sektor (dvs. inklusive kommunernes lønudgifter),

- genoptræningsstøtte til private arbejdsgivere, der ansætter ledige i et arbejdstilbud (42 kr. i timen),
- en række mindre puljer (f.eks. flaskehalspuljen).

Det skønnes endvidere, at lovforslaget vil nedbringe ledigheden i et omfang, så der spares 1 milliard kroner på dagpengekontoen. Dette skøn bygger på, at der i den nye arbejdsmarkedspolitik i gennemsnit vil være flere personer i ét tilbud, og at en stor del af disse vil være beskæftigede inden for arbejdsområder, der ikke hidtil har været udført. Det skønnes derfor, at de ekstra personer, der deltager i et tilbud, ikke vil fortrænge allerede ansatte ud i ledighed. Denne milliard kroner i sparede dagpenge anvendes som en del af den samlede økonomiske ramme for indsatsen over for de forsikrede ledige, således at den samlede ramme udgør 12 milliarder kroner.

Ad L 273:

De samlede offentlige nettoudgifter til forslag til lov om orlov afhænger dels af, hvor mange personer der tager orlov, og dels af, hvor stor genbesættelseseffekten er. Der er på nuværende tidspunkt ikke tilstrækkeligt statistisk materiale til at give et rimeligt sikkert skøn over hverken personkredsens omfang eller genbesættelseseffekten.

Med de i lovforslaget angivne orlovssatser på 80 pct. hhv. 70 pct. af dagpengemaximum vil forslaget være udgiftsneutralt for det offentlige, hvis genbesættelsesprocenten er ca. 75. Det vil sige, at 3 ud af 4 orlovspersoners stillinger i orlovsperioden vil blive erstattet af en ledig. I dette tilfælde vil de sparede dagpenge til ledige, der ansættes i orlovsperioden, være af samme omfang som udgifterne til orlovsydelse.

Det kan på baggrund af ovenstående forsigtigt skønnes, at lovforslaget stort set er udgiftsneutralt for det offentlige, idet genbesættelsesprocenten ikke forventes at afvige markant fra ca. 75. Hvis genbesættelsesprocenten er større end ca. 75, vil lovforslaget medføre offentlige besparelser, hvis samlede omfang også vil afhænge af antallet af orlovspersoner. Omvendt vil en lavere genbesættelsesprocent medføre offentlige merudgifter.

Ad L 274:

1. Ændringen af reglerne for opnåelse af dagpenget medfører ikke i sig selv økonomiske konsekvenser. Ændringen af, hvad der kan medregnes ved opgørelsen af arbejdskravet, medfører økonomiske konsekvenser.

Efter forslaget kan arbejdskravet kun opfyldes ved arbejde uden offentligt tilskud (ustøttet arbejde). Deltagelse i arbejdstilbud kan således ikke mere medregnes. Det samme gælder den del af beskæftigelsesprojekter m.v., der ligger ud over oplæringsperioden på 13 uger.

Bortfaldet af genoptjeningsretten ved arbejdstilbud har ingen væsentlige dagpengeomæssige konsekvenser – set i sammenhæng med indførelse af den ny arbejdsmarkedspolitik (L 272) – fordi den reelle dagpengeperiode stort set ikke ændres. Bortfaldet af optjening af ny dagpengeperiode ved arbejdstilbud modsvarer af den forlængede dagpengeperiode.

Ændringen af, hvad der kan medtages i opgørelsen af arbejdskravet, har derfor ingen væsentlig betydning for ledige forsikrede, der er i dagpengesystemet.

Ændringen af opgørelsen af arbejdskravet har betydning for adgangen til dagpengesystemet, når beskæftigelse ved kommunale beskæftigelsesprojekter og løntilskudsordninger ikke mere kan medregnes. I 1991 påbegyndtes 21.000 beskæftigelsesprojekter og 17.000 løntilskud. Forslaget vil mindske tilgangen til dagpengesystemet ud over det, som indførelsen af oplæringsperioden på 13 uger har medført. Konsekvenserne – dagpengebesparelser – kan ikke kvantificeres nærmere, men det skal dog tages i betragtning, at de strammere adgangsbetingelser til dagpengesystemet sandsynligvis vil medføre en ikke uvæsentlig adfærdsændring.

2. I delperiode 1 er der ret til dagpenge som efter de gældende regler. Den ledige kan efter 12 måneders ledighed i op til 12 måneder vælge at modtage en ydelse på 80 pct. af højeste dagpenge mod at give afkald på retten til tilbud efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. Til gengæld kan der tjenes indtil 27.500 kr. uden fradrag i dagpengene.

Hvor mange der vil benytte denne mulighed, kan ikke kvantificeres. Effekten er besparelser på dagpengekontoen (satsforskellen), der dog reduceres i de tilfælde, hvor den ekstra be-

skæftigelse fortrænger allerede ansatte ud i ledighed.

3. I delperiode 2 har den ledige indkomstgaranti, dvs. ret til at modtage en dagpengeydelse, der sammenlagt med indtægt fra beskæftigelse tilbudt efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik svarer til højeste dagpengebeløb.

Konsekvenserne skal ses i samspil med lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, idet omfanget, arten (herunder nye jobområder) og sammensætningen af tilbudene efter denne lov har betydning for de direkte konsekvenser for dagpengekontoen, hvor der både kan blive tale om mindreudgifter og merudgifter i forhold til den enkelte berørte person.

Efter de nye regler kan dagpengeudbetalingen være både større og mindre, alt afhængig af dels *aflønningen*, dels *aktiveringslængden* og dels *antallet af timer pr. uge* i den tilbudte beskæftigelse.

Da tilbudssammensætningen i forbindelse med lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik udlægges til de regionale arbejdsmarkedsmyndigheder, kan indkomstgarantien i samspillet hermed give både besparelser og merudgifter til dagpenge.

4. Forlængelsen af overgangsydelsesordningen indtil udgangen af 1998 har ikke økonomiske konsekvenser før i 1996 og 1997.

Adgangskravet til overgangsydelsesordningen foreslås ændret fra 18 måneders ledighed til 12 måneders ledighed inden for 15 måneder. Det vil formodentlig øge tilgangen til ordningen.

Overgangsydelsen ændres, således at overgangsydelsen ved indtræden i ordningen er 80 pct. af højeste dagpenge. Efter gældende regler modtages et beløb svarende til dagpengene indtil det tidspunkt, hvor dagpengeretten ville være ophørt. Denne ændring vil formentlig reducere tilgangen til ordningen.

Både adgangskravs- og ydelsesændringen træder i kraft 1/1 1994. Det antages, at de modsat rettede effekter på tilgangen til ordningen ophæver hinanden, således at der ikke er økonomiske konsekvenser i 1994 og 1995.

5. Overgangsordningen mellem det nuværende og det nye system betyder, at de ledige indplaceres i henholdsvis delperiode 1 og 2, således

at de hidtidige rettigheder bevares indtil juli 1995.

6. Alt i alt vurderes de samlede konsekvenser af L 274 ikke at medføre væsentlige ændringer i dagpengeudgifterne inden for de første år.

Spørgsmål nr. 53:

»Hvorledes vil ministeren undgå konkurrenceforvridning og fortrængning lokalt?«

Svar:

Som det fremgår af § 14 i lovforslaget til en aktiv arbejdsmarkedspolitik forudsætter udbetalingen af løntilskud til arbejdsgiveren ved jobtræning, at der sker en nettoudvidelse af antallet af ansatte.

Bestemmelsen om nettoudvidelse sigter ikke mod indholdsmæssige ændringer i forhold til den nugældende retstilstand.

Det betyder, at på private ansættelsesområder påses betingelsen om merbeskæftigelse af virksomheden og de ansatte i fællesskab. På private ansættelsesområder, der er omfattet af kollektiv overenskomst, afgøres uenighed om betingelsen om merbeskæftigelse efter de gældende fagretlige regler om mægling og eventuel voldgift ved uenighed af faglig karakter.

For private arbejdsgivere, der ikke er omfattet af kollektiv overenskomst, afgør Arbejdsmarkedsrådet endeligt, om betingelsen om merbeskæftigelse er opfyldt.

På offentlige ansættelsesområder påses betingelsen om merbeskæftigelse af ansættelsesmyndigheden og de ansatte i fællesskab. Uenighed afgøres ved mægling mellem de forhandlingsberettigede personaleorganisationer og ansættelsesmyndigheden og eventuelt ved voldgift.

Udbetalingen af løntilskud ved ansættelse i jobtræning afvises, hvis løntilskuddet vil være eller viser sig at være konkurrenceforvridende.

Derudover tænkes fremsat ændringsforslag, som præciserer, at klager over arbejdsformidlingens afgørelser om udbetaling af løntilskud inden 4 uger kan indbringes for Arbejdsmarkedsrådet af den, som afgørelsen vedrører.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 30.

Også for så vidt angår de særligt tilrettelagte jobtræningsforløb er der i det foreliggende lov-

forslag indføjet regler til sikring mod konkurrenceforvridning.

Således fremgår det af lovforslagets § 22, stk. 4, at særligt tilrettelagte jobtræningsforløb kun må omfatte arbejde, der ellers ikke ville blive udført som almindeligt lønnet arbejde. Ligeledes fremgår det af bestemmelsens stk. 5, at produktion og afsætning af produkter kun må ske, hvis det er nødvendigt for at forbedre beskæftigelsesmulighederne for de ledige, afsætningen er en naturlig følge af produktionen og afsætningen sker på markedsvilkår.

Formålet med disse bestemmelser er at forhindre offentlige og offentligt støttede særligt tilrettelagte jobtræningsforløb i at fortrænge anden produktion fra private virksomheder på grund af den offentlige støtte.

På linie med konkurrenceforvridning i relation til jobtræning er det også for de særligt tilrettelagte jobtræningsforløb tanken at fremsætte ændringsforslag, hvorefter arbejdsformidlingens og (amts)kommunernes afgørelser i relation til bestemmelserne om udførelse af arbejde samt produktion og afsætning af produkter kan indbringes for Arbejdsmarkedsrådet.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg er indstillet på, at der ved et ændringsforslag tilføjes en bestemmelse, hvorefter arbejdsministeren i en indkøringsperiode på eget initiativ kan tage en afgørelse truffet af det regionale arbejdsmarkedsråd op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

Spørgsmål nr. 81:

»Der udbedes en oversigt over arbejdsløses rettigheder i henhold til gældende lov og de nye lovforslag.«

Svar:

Der vedlægges en oversigt over dagpengeberettigede lediges rettigheder i dag og i det nye system.

Som supplement til skemaet kan det oplyses, at muligheden for uddannelsesgodtgørelse vil afhænge af de regionale myndigheders prioritering og vurdering. Det vil sige, at den nuværende ret til uddannelsesyndelse i op til 2 år er lagt ind i lovforslaget om en aktiv arbejdsmarkedspolitik i form af et yderligere redskab for de regionale myndigheder.

Herudover kan de regionale myndigheder tilbyde forskellige jobtræningsmuligheder, som også finansieres af de frie midler.

Det skal endeligt nævnes, at de lediges ret til uddannelse eksisterer i form af retten til uddannelsesorlov. Der er således ret til uddannelse i op til 1 år i hver af de 2 delperioder.

Rettigheder for dagpengeberettigede ledige

<i>Rettigheder i dag</i>	<i>Rettigheder¹⁾ i det nye system</i>
<p>Uddannelse</p> <ul style="list-style-type: none"> * Ledige under 50 år og uden kompetencegivende udd.: UTB efter 1 års ledighed * alle: ret til selvfundne udd. efter 1. ATB * under 25 år: efter 6 måneders ledighed <p>Arbejde</p> <ul style="list-style-type: none"> * ledige mellem 25 og 60 år: 1. ATB efter ca. 2 års ledighed + 2. ATB efter 4-5 års ledighed * ledige under 25 år: ret til 1. ATB efter 1 års ledighed * alle: ret til selvfundne ATB efter 6 mdr.'s ledighed * over 50 år: ret til gentagne ATB <p>Iværksættelse</p> <ul style="list-style-type: none"> * alle: efter 5 mdr.'s ledighed. 50 pct. af max.dp i 3½ år <p>Vejledning</p> <ul style="list-style-type: none"> * alle: ret til individuel samtale efter 3 mdr.'s ledighed * ledige uden komp.givende udd.: ret til indiv. samtale efter 9 mdr.'s ledighed 	<p>Uddannelse</p> <ul style="list-style-type: none"> * alle: ret til 1 års orlov til udd. i delperiode 1 samt 1 års orlov i delper. 2 * alle: udd. kan indgå i min.retten på 1 års tilbud, som skal være påbegyndt senest efter 2 års ledighed <p>Arbejde</p> <ul style="list-style-type: none"> * alle: jobtræning kan indgå i minimumsretten på 1 års tilbud i delperiode 1 * alle: skal så vidt muligt have tilbud om mindst 20 timers ugl. beskæft. i delperiode 2 * alle: ret til selvfundne jobtræning efter 12 mdr. * alle: ret til i 1 år i hver af delperioderne at gå ned på 80 pct.-sats mod fradragfrit at kunne tjene 27.500 kr. <p>Etableringsydelse</p> <ul style="list-style-type: none"> * alle: efter 5 mdr.'s ledighed og efter godkend. af forretningsplan. 50 pct. af max.dp i 2½ år <p>Vejledning</p> <ul style="list-style-type: none"> * alle: ret til at få aftalt – og løbende ajourført – en individuel handlingsplan efter 3 måneders ledighed

¹⁾ Herudover mulighed for yderligere tilbud finansieret af de frie midler. Endvidere har både beskæftigede og ledige ret til orlov til børnepasning.

Spørgsmål nr. 130:

»I bemærkningerne hedder det: »... at handlingsplanen skal udarbejdes eller revideres, inden der afgives et tilbud efter loven«. Ministeren bedes præcisere, hvornår og på hvis initiativ handlingsplanen henholdsvis kan og skal revideres.«

Svar:

Af lovforslaget fremgår, at den individuelle handlingsplan revideres løbende.

Arbejdsformidlingen er forpligtet til at tage initiativ til en revision af handlingsplanen forud for afgivelse af et tilbud. Der kan således ikke afgives et tilbud, som ikke ligger inden for rammerne af handlingsplanen. Er den ledige ikke indstillet på, at et konkret tilbud skal indgå i handlingsplanen, vil handlingsplanen ikke kunne revideres. En afvisning af at medvirke til revision af handlingsplanen vil kunne sidestilles med den situation, hvor den ledige afviser at medvirke ved udarbejdelse af en handlingsplan. I så fald påhviler det arbejdsformidlingen af underrette den lediges arbejdsløshedskasse, som herefter træffer afgørelse om de dagpengemæssige konsekvenser.

Jeg skal i øvrigt henvise til min besvarelse af spørgsmål 1, hvoraf det fremgår, at handlingsplanen er en bindende aftale mellem den ledige og arbejdsformidlingen.

Også den ledige vil kunne tage initiativ til, at den individuelle handlingsplan revideres. Således skal der ved udarbejdelsen af den individuelle handlingsplan tages udgangspunkt i den lediges ønsker og forudsætninger. Disse kan naturligvis ændres undervejs i ledighedsforløbet, så handlingsplanen ikke længere aktuelt beskriver, hvilke arbejdsmarkedspolitiske aktiviteter der kan bidrage til, at den lediges beskæftigelses mål opfyldes.

Spørgsmål nr. 131:

»Hvilke rådighedskonsekvenser har det, hvis en ledig en uge forud for påbegyndelsen af et tilbud, der ligger inden for handlingsplanens rammer, henvender sig til AF og beder om at få handlingsplanen revideret?«

Svar:

Den ledige vil selv kunne tage initiativ til, at den individuelle handlingsplan revideres, idet

handlingsplanen ifølge lovforslaget skal revideres løbende.

I det omfang den ledige umiddelbart forud for påbegyndelsen af tilbud, der ligger inden for rammerne af handlingsplanen, henvender sig til arbejdsformidlingen med henblik på at få taget handlingsplanen op til revision, får det ikke umiddelbart nogen konsekvenser for den pågældendes dagpengeret.

Arbejdsformidlingen må således vurdere, hvilke grunde den ledige har til at ønske handlingsplanen revideret.

Man kan forestille sig, at den pågældende har fået tilsagn om at påbegynde en ordinær uddannelse og derfor ikke er interesseret i at påbegynde et særligt tilrettelagt uddannelsesforløb som ellers planlagt ved den individuelle handlingsplan. I denne situation vil det naturligvis være rimeligt at tage handlingsplanen op til revision. På den anden side er det selvfølgelig ikke hensigten, at den ledige skal kunne undsige sig et tilbud om aktivering, som ligger inden for rammerne af handlingsplanen, ved umiddelbart før påbegyndelsen af tilbudet at anmode om revision af handlingsplanen. I så fald vil der ikke være grundlag for at revidere handlingsplanen.

Jeg skal i øvrigt henvise til min besvarelse af spørgsmål 130.

Spørgsmål nr. 134:

»Kan de regionale arbejdsmarkedsråd, som det er tilfældet efter de gældende regler, fastlægge retningslinier for etablering af jobtræningspladser med tilskud, herunder antal tilskudspersoner i forhold til ordinært ansatte?«

Svar:

De regionale arbejdsmarkedsråd skal spille en central rolle i forbindelse med arbejdsmarkedsindsatsen. Således er det de regionale arbejdsmarkedsråd, som inden for den udmelte bevilling og de udmeldte mål- og resultatkrav fastlægger arbejdsmarkedsindsatsen i regionen.

De regionale arbejdsmarkedsråd kan således fastsætte retningslinier for den regionale indsats og vil i den forbindelse også kunne fastsætte retningslinier for etablering af jobtræningspladser med tilskud.

For så vidt angår forholdet mellem ansatte med genoptræningsstøtte efter ATB-loven og

ordinært ansatte påtænker jeg i øjeblikket at udstede centrale retningslinier til regionerne med henblik på at sikre en ensartet praksis.

Disse retningslinier tænkes videreført for så vidt angår etablering af jobtræningspladser med tilskud.